

него и да го преслѣдвате предъ съдилището съ ваши разносики за да си отмъстите за наглостта му.

Лулио.

Азъ, брате Грабчо, нѣмамъ никакъ на умъ да зема жена на-сила. Не трѣся сърдце, предадено на другій; но, колкото за кражбата, готовъ съмъ да ви спомогна като чи да бѣше ствѣмъ моя работа.

Грабчо.

Ето и господинъ Комисаринътъ; той е честенъ чловѣкъ, той не ще забрави нищо, както ми каза, и ще запише всичко. (*На комисаринътъ, като сочи Стоила*). Наговарете го както трѣба, господине, и запишете злодѣйствата му съ кърваво мастило.

Стоилъ.

Азъ не гледамъ какво злодѣйство съмъ направилъ чи съмъ обикналъ честно дъщеря ви, и не разбирамъ какво наказание ще ми наложите чи съмъ ся годилъ съ нея, особено като ся научите кой съмъ азъ

Грабчо.

Басни и приказки колкото щешъ; свѣтътъ е пълненъ днесъ съ такива благородны крадцы, съ лъжцы и прельстители; дѣлата ти показватъ отъ каква фамилія